

(Приказ књиге: Жељко Симић, *Манифест Жижек*, „Просвета“, Београд 2012.)

Одвећ дуго смо чекали на књигу која ће се у нашој интелектуалној средини критички позабавити феноменом савременог филозофског „суперстара“ Славоја Жижека. Они који нису фасцинирани извиканом величином и значајем овог поп-мислиоца који је, поготово код нас, уздигнут готово на трон светске интелектуалне и теоријске сцене, размишљали су шта је тајна толиког Жижековог медијског публицитета и успеха. Питања испровоцирана извесним противречностима у Жижековој појави низала су се једно за другим. Како је могуће да горљиви, радикални критичар владајућег друштвеног система и његове идеологије, каквим се Жижек представља и каквим га многи представљају, буде толико присутан у најутицајнијим идеолошким (медијским) апаратима истог тог система? Како је могуће да ореол интелектуалне субверзивности задобије неко ко је у више наврата показао да следи линију спољње политике САД и Империје? Како је могуће да аутентичним бунтовником и револуционаром буде проглашен неко ко се непосредно практички ангажовао само у акцији „Окупирајмо Волстрит“, чији револуционарни потенцијал није баш позамашан? На крају, како је могуће да озбиљним и репрезентативним теоретичарем буде називан неко чији су дело и стил толико кривудасти и лелујави да не одају утисак теоријски неопходне темељитости и доследности, утолико горе што је реч о некоме ко се(бе) сматра истинским критичарем постмодернизма?

Славој Жижек - лажни побуненик против система

Пише: Марио Калик
петак, 18 јануар 2013 12:06

Славој Жижек - лажни побуненик против система

Пише: Марио Калик
петак, 18 јануар 2013 12:06

Славој Жижек - лажни побуненик против система

Пише: Марио Калик
петак, 18 јануар 2013 12:06

